Doamne, ce mulți sunt vrăjmașii mei !

Psalmul 3 începe cu o exclamaţie de durere. Absalom îl urmărea pe David, tatăl său, cu o armată puternică, avea mulţi tineri viteji, războinici, cu putere, în mare număr şi cu elan sălbatec. David se pare că nu mai avea nici o scăpare. Armata lui, condusă de Ioab se refugia împreună cu el din faţa pârjolului vijelios al lui Absalom, şi mulţi spuneau, pe bună deptate, că „nici Dumnezeu nu mai poate să-l salveze pe David" (v. 2).

În timpul acesta David scria o cântare, o poezie, care de fapt este o rugăciune. Şi priviţi felul cum e descris Domnul în această rugăciune:

Scutul meu! (v.3a). Scutul este o apărare militară. Dar David, este scris, că a urcat pe Dealul Măslinilor şi se *„suia plângând şi cu capul acoperit, şi mergea cu picioarele goale..."* (2 Samuel 15:30). N-avea nici un scut în mână. Era atât de vulnerabil că şi unul ca Şimei a putut să arunce cu pietre după el. Dar David avea un alt scut, invizibil. Îl avea pe Domnul ca scut şi apărare. Scutul acesta a fost mai tare decât pietrele lui Şimei şi armata lui Absalom. Ce face Dumezeu este o minune: *„El te va acoperi cu penele Lui, şi te vei ascunde sub aripile Lui. Căci scut şi pavăză este credincioşia Lui!* (Ps. 91:4).

Slava mea! (v. 3b). „Kabod" — o slavă care izvorăşte din Dumnezeu şi e copleşitoare, luminoasă, biruitoare. David nu vrea slava oamenilor, aplauzele goale ale măgulitorilor; el vrea slava în care e Numele Domnului. Chiar pe cărarea lacrimilor, chiar pe drumul acela pe care a umblat mai târziu Domnul spre Gheţimani, David ştia că orice slavă omenească e zadarnică, fără valoare.

→

Biserica Baptistă Română „Betel" - 6120 N. Harlem Ave., Chicago, IL 60631
Serviciul divin duminical, după amiază: 4:00 - 6:00
Radio - WEEF 1430 AM, duminica dimineaţa între 8:30 şi 9:00
Internet - http://www.betelchurch.org

Samuel Strizu
1942 - 2013

Samuel Strizu s-a născut la 23 ianuarie, 1942,al 5-lea copil din cei 9 în familia lui Gheorghe şi Ana Strizu, în comuna Partoş. A crescut la Partoş şi Cărpiniş, apoi la Timişoara. A urmat şcoala în Timişoara şi după absolvire a lucrat la cunoscuta fabrică de pantofi „Guban".

In 1969 a încercat să fugă în Iugoslavia, dar a fost prins la graniţă şi a fost închis 8 luni. A povestit, cu simţ de umor, că atunci când a fost închis a decis să se relaxeze şi să nu lase închisoarea să-l doboare; astfel, la închisoare s-a îngrăşat şi a ieşit din închisoare mai gras decât a intrat!

In 1971 a fost botezat în Biserica Penticostală nr. 1, din Timişoara, păstorită de fr. Merghel şi apoi de fr. Leontiuc. I-a plăcut muzica şi a cântat la chitară în orchestra bisericii cât şi în grupuri de misiune ale tinerilor. A călătorit mult în ţară, în misiune, cu fr. Mircea Ciugudean. In aceeaşi perioadă a fost implicat şi în introducerea Bibliilor în România; era o perioadă când risca să ajungă la închisoare pentru Biblii, dar Domnul l-a ocrotit.

La 14 septembrie 1974 s-a căsătorit cu Rodica (Cichi) şi în următorii şapte ani au locuit împreună la Timişoara. Dumnezeu i-a binecuvântata cu doi copii, David, la 31 august 1975 (la Deva) şi Marius, la 13 aprilie 1978 (la Timişoara). In 1981 a emigrat în Statele Unite, împreună cu familia, şi s-a stabilit la Chicago, unde a lucrat ca strungar maşinist în Schaumburg şi apoi în Franklin Park, de unde s-a şi pensionat. A fost împreună cu soţia membru în Biserica Baptistă păstorită de fraţii Alexa şi Valentin Popovici. A lucrat ca voluntar la construcţia noii clădiri a bisericii din Des Plaines şi a preferat să fie întotdeauna pe planul al doilea.

Dacă ar fi să caracterizăm viaţa lui Milu, ar trebui să spunem că L-a iubit pe Domnul cu sinceritate, cu o dedicare completă. A fost pregătit să-L întâlnească pe Domnul Lui şi în ultima vreme a spus multe lucruri care abia acum le întelegem - de parcă ştia că timpul plecării lui era aproape şi le-a spus celor din jur că era pregătit.

Şi-a iubit familia. Au fost binecuvântaţi cu o căsnicie fericită, cu armonie şi pace. Şi-a iubit şi respectat soţia; a tratat-o cu dragoste, cu tandreţe şi a vrut să facă tot ce poate în casă pentru ca ea să se simtă bine. Pasiunea pentru muzică nu l-a părăsit, aşa că după venirea în America şi-a cumpărat din nou o chitară. Cânta pentru Domnul, de multe ori fiind doar singur acasă. Vineri, 18 octombrie, la 2 pm a mers la Home Depot să cumpere câteva lucruri pentru remodelările de acasă. In parcare Domnul l-a chemat acasă, la locuinţa lui cerească, pregătită de Domnul Isus pentru el, şi unde nu mai este nimic de făcut, totul a fost gata pregătit pentru sosirea lui. Aici a fost durerea despărţirii, dar sus la Domnul a fost bucuria sosirii acasă a unui serv bun şi credincios. Slăvit să fie Domnul pentru toate!

Dar slava care este în Dumnezeu e trainică. Dumnezeu Tatăl e slava lui Hristos Domnul, care în suferinţele crucii pentru mântuirea noastră S-a supus voinţei Tatălui, şi a fost ridicat chiar din mormânt, şi înălţat la dreapta Sa în locurile cereşti.

Sprijinul meu! (v.5). „Noi ne bizuim pe Numele Domnului, Dumnezeului nostru" (Ps. 20:7). Anne Graham Lotz (fiica lui Billy Graham şi soţie de păstor), a scris o nouă carte, *„Wounded by God's People"* — în care istoriseşte cum de două ori soţul ei a fost alungat de la pastorat, prin maşinaţiile de vot ale unora din biserică şi chiar în aplauzele satisfăcute ale celor care l-au forţat să plece. Mărturia ei este despre sentimentul groaznic pe care l-a avut atunci, să nu se mai încreadă în Domnul, ispita puternică să nu mai meargă la nici o

Susana Brad
1914-2013

Sora Susana Brad, născută Braica, a văzut lumina soarelui la 25 noiembrie 1914 în comuna Margău, judeţul Cluj, şi a fost al doilea copil al lui Petru şi Floare Braica. Recent s-au împlinit 100 de ani de la înfiinţarea Bisericii Baptiste din Margău şi în referatul istoric al bisericii s-a arătat că printre primii şase botezaţi în sat în 1913 a fost şi Floarea „Petruţei", mama sorei Susana.

Şcoala primară a urmat-o în saţ, dar numai doi ani, fiindcă a trebuit să muncească; cu toate acestea a fost premiantă. In casele de pocăiţi se citea Biblia, şi aceasta a fost educaţia sorei Susana. A trebuit să-l urmeze pe tatăl ei cu căruţa prin satele din Regat unde puneau geamuri. Susana făcea socoteala suprafaţei, preţul, şi cum zicea ea, aşa rămânea şi pentru tatăl ei şi pentru clienţi. Dar la 14 ani a rămas orfană de tată, şi s-a dus să lucreze la Bucureşti în familia unui dentist, unde a fost apreciată şi respectată.

L-a primit pe Domnul Isus ca Mântuitor şi a fost botezată în februarie 1935 la Cluj, şi în aelaşi an s-a căsătorit cu Brad Teodor (al Crişanului), tot din Margău. S-au mutat la Zimandul Nou şi apoi la Curtici, unde s-au născut cei trei copii ai lor, Lenuţa, Petre şi Nelu. A fost o familie întreprinzătoare, harnică şi totodată primitoare de oaspeţi. Locuiau lângă gară şi pentru mulţi au fost un popas de odihnă. În timpul foametei dinainte de războiul al doilea, au găzduit ani de zile câteva familii refugiate din Moldova. Apoi a venit războiul, apoi comunismul şi toată munca lor s-a dus de râpă. Au fost numiţi chiaburi şi a fost persecutaţi şi urmăriţi de răutatea oamenilor. In 1965 sora Susana a rămas văduvă. A continuat să muncească, să-şi ajute familia, cultivând roşii, varză, spanac şi alte legume.

Au urmat experienţe grele şi hotărâtoare: 1974, ginerele Vasile Demian a plecat la Domnul. In 1979 sora Susana a venit în America la Petre şi Iulia, şi prin ea a venit şi sora Lenuţa Demian şi copiii. A fost membră a bisericii Baptiste Române de pe Potomac şi apoi Irving Park. Biserica organizase o vizită în Israel, care s-a amânat, şi sora Susana a plecat atunci împreună cu Anca să viziteze Israelul, şi când a venit a povestit tot ce a văzut. In 1995 a plecat la Domnul fiul ei Petre Brad. Când sănătatea nu i-a mai permis să locuiască singură, fiica Lenuţa, Dan şi Marinela au hotărât să locuiască împreună cu Dan şi soţia Adina, unde a avut o îngrijire excelentă până în ultima clipă a vieţii la 19 octombrie 1913.

A avut trei copii, Lenuţa Petre şi Nelu; şase nepoţi: Marinela, Dan, Codruţa, Daniel, Emilia şi Anca; şapte strănepoţi: Gloria, Alina, Daniel, Timothy, Mădălina, Julia şi Kelsey.

Mulţumim lui Dumnezeu pentru viaţa ei şi dorim ca toţi să o păstrăm în memorie, şi să-i urmăm credinţa şi exemplul de trăire. Ne vom vedea la 'cele Ţărmuri...

biserică, să spună că nu se merită să-L mai slujească pe Mântuitorul. Criza aceasta cumplită a fost biruită de regele David: El L-a numit pe Dumnezeu „sprijinul lui". Cu alte cuvinte, orice s-ar întâmpla, orice-ar veni peste el, David spune: Eu tot în Dumnezeu mă voi sprijini, El va fi Stânca mea de ajutor, ştiu că mă pot rezema pe El.

O, Munte al Măslinilor! Ce grea e cărarea pe care ne chemi s-o urcăm spre culmea ta pleşuvă până la locul unde să ne arăţi că de acolo S-a înălţat Domnul Isus la ceruri, ca să ştim că Dumnezeu este şi rămâne în veci *Scutul nostru* biruitor asupra săgeţilor celui rău, şi *slava noastră* cu toată lumina care vrei să strălucească prin noi, şi *Sprijinul nostru*, ajutorul care nu lipseşte niciodată în nevoi!

Chemare

N-auzi astăzi cum răsună
O chemare ca să treci
De la beznă şi minciună,
La lumină şi cunună,
La viaţa cea de veci?

Azi Hristos încă aşteaptă
Să laşi traiul de păcat;
N-auzi Duhul Sfânt în şoaptă,
Cum ţi-arată Calea dreaptă,
Înspre Cerul luminat?

Nu te împietri-n păcate:
La sfârşit va fi amar!
Dumnezeu e Cel ce poate,
Să te scape de la moarte
Şi să-ţi dea slăvitul har.

Harul este Darul mare
Coborât din slăvi cereşti;
Dar se pune o-ntrebare:
Astăzi, Daru-acesta, oare
Tu-l refuzi sau îl primeşti?

Poate mâine se va-nchide
Uşa păcii cu zăvor;
Nimeni n-o va mai deschide,
Dar tu azi mai poţi decide:
Vrei sau nu Mântuitor?

Azi e ziua îndurării,
Ziua-aceasta n-o mai vezi...
Mâine-i poate a pierzării,
Poate-i ziua răzbunării;
Şi vrei sufletul să-l pierzi?

Poate-i ultima chemare,
Poate-i ultimul cuvânt:
Cine ştie cât mai are
Zile bune de-ndurare
Pân' ajunge la mormânt?

Vino, prietene, alege
Harul Domnului Isus:
Sângele Lui să-ţi deslege
Lanţul de fărădelege,
Să-ţi dea Pacea Lui de sus! (V.P.)

BETEL

„Dumnezeu este adăpostul şi sprijinul nostru, un ajutor care nu lipseşte niciodată în nevoi.” (Psalmul 46:1)

Programul de închinăciune

Cântări comune
Rugăciune de invocare
Cântare comună
    Poezie: Anca Răscol
    Fanfara: „În cetatea unde merg eu”
    Poezie: Mihaela Costin
    Fanfara: „Mergând prin această lume”
Clipe de Rugăciune: Traian Popa
Cântare comună
    Cor:
    Poezie Cindy Popovici
    Trio: Diana, Noelle şi Laura
    Poezie: Iosana Drăuceanu
    Cor:
Anunţuri & Colecta
Cântare comună
Citirea textului şi rugăciune
Predica
Cântare comună
Incheiere

Comunicări

▪ Joia viitoare, 31 octombrie, sora Tina Popovici organizează o ieşire cu copii la *Planetarium.* Întâlnirea va fi la Observatorul astronomic la orele 10:30am.

▪ Vineri 8 noiembrie, surorile vor avea studiu biblic şi rugăciune de la orele 9:45am -12pm (la biserica de pe Harlem).

▪ Duminica trecută am avut cu noi la adunare doi fraţi păstori care au vestit Evanghelia, Dinu Pop din Iaşi, şi Ghiţă Moţoc, din San Francisco. Ne-am bucurat de harul revărsat în adunare.

▪ Ieri surorile au avut clasa de Artă Culinară, — *ca să ştie să gătească o gustare românească.*